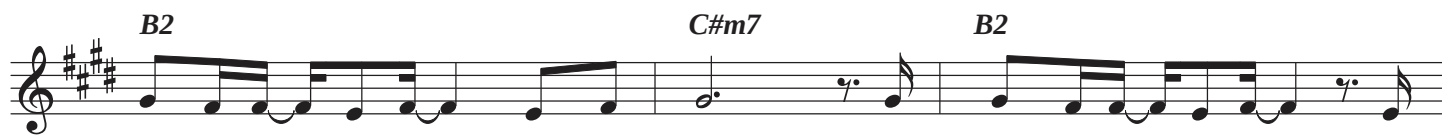

223. Jertfă vie

Marcel Ruja

Mă proș - tern, I - sus, 'na - în - tea Ta, îți a - duc
(Via - ța) mea Ți - e Ți dă - ru - iesc, jert - fa Ta în
Min - tea mea Tu să o'n - no - iești, via - ța mea, I-

toa - tă fiin - ța mea. 'nge - nun - chez și tot ce am ți'o - fer, mă'n -
i - ni - m'o pri - mesc. Te ac - cept ca Domn și Sal - va - tor pe
- sus, Tu o sfin - țești. Vreau să mor fa - ță de pă - cat,

- cre - din - țe de - plin în bra - țul Tău, în bra - țul Tău!
bra - țul Tău mă porți de'a - cum în - co - lo, de'a - cum în - co - lo!
fo - cul sfânt să ar - dă ne'n - ce - tat, ne - în - ce - tat!

Via - ța

Ca o jert - fă vi - e,

eu mă dă - ru - iesc, Doam - ne, nu - mai Ți - e, pe Ți - ne Te iu - besc! La al - ta - rul

sfânt vin, cu tot ce sunt mă'n - chin Ți - e, doar Ți - e, Domn di -

- vin! Ca o jert - fă vin! Doar Ți - e Domn di - vin!

Doar Ți-e Domn di-vin, doar Ți-e Domn di-vin, doar Ți-e Domn di-vin mă

dă-ru-iesc, mă dă - ru-iesc! Doar Ți-e Domn di-vin, doar Ți-e Domn di-vin, doar

Ți - e!

Ca o jert-fă